

Z Dodatki: karta w prenumeracie: bez pory: kwartał 1 zł. miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartał 1 zł. miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

W y k a z

prawomocnych wyroków c. k. sądów wojennych we Lwowie, Samborze, Stanisławowie, Złoczowie, Nowym Sączu, Przemyślu, Rzeszowie, Tarnowie, Tarnopolu, i Krakowie, zapadłych w miesiącu wrześniu 1864.

(Ciąg dalszy.)

V. C. k. sąd wojenny w Nowym Sączu.

Za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej. §§. 341 i 343 wojs. k. k.

1. Stefan Piątek, żonaty 44 l. z Cieżkowie, na 6 tygodni więzienia. — 2. Wincenty Kalics, stanu wolnego 51 l. z Starej Bystrzycy, na 4 tygodnie więzienia zastrzonego 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 3. Hilary Podoski, stanu wolnego 29 l. z Ochotnicy, 3 miesięczny areszt śledczy policzony za karę. — 4. Eustachy Reklewski, stanu wolnego 24 l. z Kruczlowy, 3 miesięczny areszt śledczy policzony za karę.

Za przestępstwo przeciw publicznej spokojności i porządkowi i za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym.

§§. 97 i 556.

5. Abraham Steinberger z Przysowy, żonaty 34 l., na 6 tygodni zwykłego aresztu, w skutek rekursu kara znikona na 2 tygodnie zwykłego aresztu. — 6. Zerk Steinberger, żonaty 32 l. z Brzeska, na 2 tygodnie zwykłego aresztu.

Za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym §. 570.

7. Adam Jandura, stanu wolnego 22 l. z Krościenka, na 10 kijów. — 8. Sebastian Sadlon recte Osmenda, żonaty, 40 l. z Przydonicy, na 14 dni zwykłego aresztu. — 9. Krzysztof Smirczak, stanu wolnego 48 l. z Przysowy, na 14 dni zwykłego aresztu, przez wliczenie aresztu śledczego uwolniony z aresztu. — 10. Franciszka Rybczyk, zamężna 35 l. z Szyari, na 5 dni zwykłego aresztu.

Z c. k. sądu wojennego w Nowym Sączu.

VI. C. k. sąd wojenny w Przemyślu.

Za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej

§. 343 wojs. k. k.

1. Karol Denkiewicz z Komborni, 42 l. stanu wolnego, parobek od koni, na 7 tygodni więzienia. — 2. Felix Dobrowolski z Ustrzyk dolnych, 20 l. stanu wolnego czeladnik krawiecki, na 4 tygodnie więzienia. — 3. Grzegorz Burczyk z Zarszyna, 24 l. stanu wolnego stolarz, na 4 tygodnie więzienia. — 4. Karol Fedryński z Rollowa, 31 l. żonaty ekonom, obciążony zbrodnią sprzeciwienia, i przekroczeniem nieprawego posiadania broni i posiadania cudzej legitymacji, prócz utraty broni na 9 miesięcy więzienia.

Za zbrodnię gwałtu publicznego §. 358 wojsk. k. k.

5. Aftanazy Swiuchła z Tylawy, 27 l. stanu wolnego, syn włościanina, na 8 tygodni więzienia.

Za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym

§. 569 wojsk. k. k.

6. Ignacy Hłas z Ostrowa, 23 l. stanu wolnego, parobek, na 10 dni aresztu. — 7. Józef Zieliński z Jasienicy, 41 l. żonaty, młynarz, na 8 dni aresztu. — 8. Stefan Swiuchła z Tylawy, 25 l. stanu wolnego, syn włościanina, na 14 dni aresztu. — 9. Ewa Jakimiec z Leszczawy, 24 l. stanu wolnego, córka włościanina, na 10 dni aresztu.

Za nieprawne posiadanie broni.

10. Franciszek Gcstyński z Zrotowic, 51 l. żonaty, rzadzca dóbr, prócz utraty broni i amunicji, na karę pieniężną w kwocie 25 złr. w. a.

Z c. k. sądu wojennego w Przemyślu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Część nieurzędowa.

Lwów, 18. października.

Szczupłe są wiadomości dzisiaj. O ostatniem posiedzeniu konferencyi wiedeńskiej nie doszły jeszcze żadne szczegóły do publiczności, i tylko to mniemanie utrzymuje się ciągle, że zawarcie pokoju jest już bardzo bliskie, co też potwierdzają poniekąd podane w dzisiejszym dzienniku naszym prywatne wiadomości z Kopenhagi.

Wrażenie, sprawione w Europie konwencyą włoską, zaczyna już zacierać się powoli, chociaż w samych Włoszech panuje ciągle jeszcze wzburzenie umysłów, i stronictwa gotują się skrzętnie do stoczenia zaciętej walki parlamentarnej. Zresztą utrzymuje się powszechnie nadzieja, że sprawa włoska da się załatwić bez zaktó-

cenia spokoju europejskiego, a najnowszy telegram z Paryża z 16go b. m. zapewnia, że także w tamtejszych decydujących sferach przeważa stanowczo życzenie utrzymania pokoju i ustalenia świeckiej władzy Papieża. Podobnie zapewniają z Petersburga, że Rosya w sprawie włoskiej oświadcza się w duchu wielce konserwacyjnym.

Pogłoski o przesileniu ministeryalnem w Francyi ucichają znowu. Książę Latour, którego wymieniono jako następcę pana Drouin de Lhuys, powraca na swoje stanowisko poselskie do Londynu, a pogłosce, jakoby Książę Gramont miał zająć miejsce terażniejszego prezydenta gabinetu, niedowierzają nawet ci, którzy ją szerzą. Pan Rouher, o którego wystąpieniu mówiono niedawno, ma znowu pozostać, gdyż Cesarz przyrzekł napisać list do niego, w którym idea powszechnego rozbrojenia i połączonej z nią projekt kongresu europejskiego mają być obszernie wyłożone.

Z Petersburga przyniósł telegram z 15. b. m. wiadomość bardzo pomyślną dla handlu austriackiego, mianowicie donosi on, że rząd rosyjski zniósł wydany przez generał-gubernatora kijowskiego zakaz wprowadzania kos austriackich.

Poczta zamorska przywiozła do Tryestu wiadomość, że załoga kolonii portugalskiej na wyspie Timor, zbuntowała się dla braku żywności i żołdu; władze cywilne uciekły, i dopiero po kilku dniach zdołano przywrócić porządek. W twierdzy Sietang na zachodnim wybrzeżu wyspy Borneo oblegali zbuntowani Malaje i Dyakowie wojskowego komendanta i musiano wyprawić tam posiłki z Sokrabai.

Monarchia Austriacka

Lwów, 17. października. (Sprawa propinacyi.) Do Jener. Kor. piszą ze Lwowa pod dniem 13go b. m.: Jak wiadomo, były chwilejące się stosunki co do wykonywania prawa propinacyi, przysługującego lwowskiej gminie miejskiej, od dłuższego czasu już źródłem licznych sporów między tą gminą i tutejszą korporacją szynkarzy, i tak pojedynczym szynkarzom, jak i oberzystom, osobliwie izraelickim, nastęrczały nieraz powód do skarg, tak, że c. k. ministerstwo stanu już w roku zeszłym było spowodowane nakazać reprezentacyi miasta Lwowa przedłożenie nowego statutu propinacyjnego. Przyjęty przez radę gminną na wniosek przynależnej sekcji projekt, który już w samej radzie gminnej natrafia na silny opór, i w istocie wywołał słuszne zażalenia, (gmina bowiem zastrzegła sobie w nim wyłączne prawo wyrobu i sprzedaży gorących napojów na terytorium miasta, zachowując sobie tylko niejako w drodze łaski udzielanie koncesyi szynkowych podług własnego upodobania i z wykluczeniem wszelkiego rekursu, zacyby wszyscy szynkarze oprócz tak zwanej, według ilości napojów wymierzonej, i albo wprost, albo w drodze akcyzy opłacanej należytości propinacyjnej jeszcze roczną taxę w kwocie 70 złr. m. k., a niemieszczanie, t. j. izraelici, oprócz tego jeszcze jednorazową taxę w kwocie 600 złr. opłacać musieli), odrzucony został przez c. k. ministerstwo stanu nadesłanym przed kilkoma dniami dekretem jako przeciwny istniejącej ustawie przemysłowej, i gminie dozwolono pobierać tylko należytość propinacyjną i mierne taxy policyjne, a zresztą otrzymał magistrat rozkaz, ażeby przy udzielaniu koncesyi szynkowych i wykonywaniu prawa nadzoru nad profesją szynkarską trzymał się ściśle postanowień ustawy przemysłowej z roku 1859.

Wiedeń, 16. paźdz. (Wiadomości bieżące.) Ich królewicz. MM. hrabia i hrabina Paryża i książę Montpensier z małżonką przybyli 12. b. m. do Wenecyi.

(Austriacko-mexykański korpus ochotników.) Dnia 11go b. m. skończyły się ćwiczenia cesarsko-mexykańskich oficerów artylerji i żołnierzy z trzyfuntowemi działami, które dotychczas odbywały się przy Raketendörfel w pobliżu Wiener-Neustadt. Korpusowi ochotników, jak donosi Kam., dano trzy baterji trzyfuntowych dział lekkiej artylerji konnej, 800.000 karabinów dla infanterji i 100.000 naboju pistoletowych. Obecnie 60 żołnierzy z kilkoma oficerami mexykańskiej technicznej artylerji doskonalili się w arsenale wiedeńskim. Według reskryptu ministeryalnego z 9. b. m., za wdaniem się cesarsko-mexykańskiej komendy korpusu ochotników austriackich upoważnione zostały podrzędne komendy wojsk zapewnić po 100 złr. w. a. na rękę tym, którzyby jeszcze byli asenterowani do korpusu ochotników, a posiadali muzykę o tyle, że mogliby przy muzykach pułkowych c. k. armii grać z nót, o czem rzeczono komendy przed asenterowaniem przekonać się mają.

Anglia.

Londyn. (Adres do ludu Stanów zjednoczonych.) Wspomiony już adres ludu połączonych Królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi do ludu Stanów zjednoczonych, który przedstawia północnym Stanom amerykańskim, że lepiej byłoby dla nich zawrzeć pokój i rzec się stanów południowych, przesłał upoważniony do tego

przez lud angielski baronet Henry de Hoghton gubernatorowi Nowego Yorku, Horacyuszowi Seymour. Baronet dołączył do adresu pismo, z którego pokazuje się, że w ciągu trzech godzin podpisało ten dokument 30.000 osób, i uprasza w niem gubernatora Seymoura, ażeby ogłosił ten adres w stosowny sposób ludowi Stanów zjednoczonych. Jeżeli prawdą jest, jak to utrzymuje baronet, że przy dostatecznym czasie byłaby przynajmniej dziesiąta część ludu angielskiego podpisała ten adres, natenczas będą musiały umilknąć głosy, które powstawały przeciw polityce lorda Russella.

Francya.

Paryż, 12. października. (*Raport generała Jollivet z Algeryi. — Różne wiadomości.*) *Monitor* zamieścił obszerny raport generała Jollivet o walkach, które kolumna pod jego rozkazem będąca stoczyła w dniu 29. i 30. września przeciwko przeważającym siłom powstańców.

Dnia 28. września generał Jollivet odebrał zawiadomienie, iż gumi (oddziały jazdy) Marabuta Si Lalla znajdowały się w Sfid i El Beida. Większa część jeźdźców arabskich, które generał wysłał na rekonesans nie wróciły nazad. Dnia 29. doniesiono, iż Si-Lalla sam przybył do Sfid. Popołudniu o godzinie 5tej generał Jollivet dowiedział się, iż Marabut wrócił z rana do Badrus. Dla schwytania tego dowódcy i odparcia powstańców do gór Tellu, generał Jollivet zorganizował większą część swego wojska w ruchomą kolumnę. W obozie pozostał 1 batalion 17go pułku piechoty i ludzie marszem zmęczeni z żywnością na 20 dni.

Kolumna przybyła o samym świcie do El-Karsz, gdzie Marabut znajdować się miał; nieprzyjaciel spozregł ruch ten, widziano bowiem jazdę jego w szyku bojowym w kierunku ku wschodowi, dla pokrycia cofania się trzód. W Kertsch generał Jollivet nie zastał wprawdzie nieprzyjaciela, lecz nie znalazł wody i postanowił postąpić do El-Beida. Nieprzyjaciel szedł tą samą drogą, lecz z większym pospiechem.

Ludzie, mówi dalszy ciąg raportu, maszerowali przez 16 godzin, zapas wody był wyczerpany liczba maroderów zwrastała. Dałem rozkaz naczelnikowi biora arabskiego, ażeby część jazdy arabskiej posłał do studni dla sprowadzenia wody, druga zaś część jazdy zlużować miała tylną straż, która tak była zmęczona, iż zaledwo trzymać się mogła. Piechota widocznie zmęczona zwolna tylko postępowała, musiano często spoczywać. Postąpiłem z jazdą naprzód dla wyznaczenia miejsca na obóz. Przybywszy do studni dwa szwadrony jazdy odłożyły na bok pakunki i 100 ludzi odesłano do kolumny z mauerkami i końmi podręcznymi.

W tej chwili doniesiono mi, że kilku jeźdźców pokazało się na górach. Wysłałem jednego spahisa na rekonesans. Zanim jednak spahis ten do owych jeźdźców zbliżyć się zdołał, widziano nagle jak przy jakiej zmianie dekoracji w teatrze wszystkie wzgórze obóz nasz otaczające, okryte liczną piechotą, podczas gdy niezliczony tłum jeźdźców z wawozów ku dolinie się wysuwał. W pośrodku jeźdźców powiewał sztandar Marabuta. W okamgnieniu obóz nasz był otoczony i odciepi zostaliśmy od kolumny. Miałem około siebie krom 40stu oficerów, 80 strzelców konnych, 10 spahisów, w ogóle 104 ludzi do mej dyspozycji. Garstka ta dała dowody bohaterkiej energii.

Zająłem z ludźmi mojami pozycją około obozu już założonego z mocnem postanowieniem trzymania się aż do przybycia kolumny. Przez półtorej godziny 90 jeźdźców zsiadłszy z koni bronili się przeciw ciągle wzrastającym siłom nieprzyjacielskim. Otworzono przeciwko nam mocny ogień karabinowy. Pięć kroć wściekłe tłumy rzucały się na nas i pięć kroć ustępywały za wysunięciem się tyralierów naszych.

Amunicyi brakować nam poczęło, chociaż ją bardzo oszczędzaliśmy. Nieprzyjaciel atakował nas z wrastającą zaciekłością, kilku jeźdźców przedarło się do obozu, gdzie ich trupem położono. Niepokojnie wyglądałem przybycia naszej kolumny; nadciągnęła przecież o godzinie trzeciej i artylerya natychmiast ogień rozpoczęła.

Powstańcy zwrócili się zaraz przeciwko kolumnie, której marsz wstrzymany był przez rozdawanie wody i przez tyłu maroderów, a która przy pierwszym napadzie nieprzyjaciela jeden kilometr długości zajmowała. Arabowie szturmowali ze wszystkich stron, na wielu punktach przyszło do osobistej walki. W tej chwili wszyscy prawie jeźdźcy arabscy przeszli do nieprzyjaciela. Ażeby marsz do obozu nie wyglądał na rejteradę, kazał generał Jollivet stanąć i odkomenderował dwie kompanie strzelców ku tylnej straży dla sukursowania jej. Artylerya otworzyła i z lewej flanki silny ogień i wkrótce nieprzyjaciel się cofnął a wzgórze puste były jak dawniej. Wojska z nadejściem nocy zajęły obóz bez wystrzału. Około godziny 5. ranej kolumna wyruszyła ku miejscom w którym Si Salla nocować miał, lecz nie czekał on na przybycie wojska francuzkiego. Kolumna rozłożyła się obozem pod Timeslai i przybyła w dniu 2. października do Ain-Ele Hadijar.

Generał Jollivet podaje stratę nieprzyjaciela na 400 ludzi zabitych i tyleż rannych. Francuzi stracili 82 zabitych i 72 rannych. Na końcu raportu jest spis oficerów i żołnierzy, którzy się szczególnie odznaczyli.

Dzisiaj odbyła się rada ministrów, na której postanowiono zaniechać zamierzonego usunięcia adresu w ciele prawodawczem. Ciało prawodawcze i senat nie będą zwołane przed dniem 20. stycznia przyszłego roku.

Na przedmieściu św. Antoniego mnożą się przypadki zaprzestania pracy przez robotników fabrycznych. Rząd poczyną zwracać na nie uwagę. Od dawna już nieukontentowanie nie doszło na przedmieściu św. Antoniego do tego stopnia jak w dzisiejszym czasie, w którym tak trudno o zarobek i o pieniądze.

Włochy.

Turyn, 9. października. (*Zamach na Króla sardyńskiego. — Różne wiadomości.*) Wczoraj obiegały zatrważające pogłoski o zamachu na życie królewskie. Zdaje się, iż rzecz cała ogranicza się na ciskanie kamieniami do karety królewskiej. Wczoraj o godzinie 10tej ranej Król jechał z Mandriat do miasta jak zwykle o tej godzinie; w pobliżu Veneria reale dwóch ludzi ukryli się w krzakach, i zobaczywszy zbliżający się powóz królewski rzucili na Króla kamieniami, które go jednak nie trafiły. Na wołanie stangreta zbiegło się wiele osób, sprawców jednak schwycić nie zdołano. Mówią, iż koło jedno powozu królewskiego uszkodzone zostało.

Zdaje się, iż rozprawy nad konwencyą w parlamencie bardzo będą ożywione. Rząd jednak nie wątpi o przyjęciu konwencji, i robi już wszelkie przygotowania do przeniesienia stolicy. Do akt parlamentowi złożyc się mających dołączony będzie list Cialdiniego, którego odczytanie w parlamencie sprawi może niejaki wrazenie. Koszta przeniesienia stolicy wynosić mają według jednych 50 milionów a 150 milionów według drugich. Po przyjęciu projektu do prawa ministerjum wnieść ma, ażeby prawa w innych częściach Włoch obowiązujące i do Toskany zastosowane zostały. Toskana bowiem nie tylko zatrzymała kodexa praw swoich, ale i prawa swoje administracyjne, jak na przykład prawo gminne, przepisy policyjne, administracya zakładów dobroczynności itp. Najbliższym skutkiem takiego kroku byłoby przyspieszenie powszechnej we Włoszech kodyfikacyi praw. Lecz Włochy od Toskany wiele rzeczy uczyć się mogą i przyswoić sobie powinny. Kwestya rozbrojenia zawsze jest na porządku dziennym; ministerjum dowiedziawszy się, że Austria armię swoją uszczupla, postanowiło naśladować ją w tem. Ministerjum spodziewa się zyskać na oszczędności, w gruncie nie myśli jednak o szczerem rozbrojeniu.

Zdrowie Ojca św. polepszyło się widocznie podczas pobytu jego na wsi. Jego Świątobliwość wygląda rumiano, trzyma się prosto i nie potrzebuje opierać się na lasce jak dawniej.

Niemcy.

Berlin, 13. października. (*Program dalszej podróży Cesarza rosyjskiego. — Stosunki handlowo-polityczne między Austryą i Prusami.*) Podług otrzymanych tu wiadomości odjadą Cesarz i Cesarzowa Rosyi z Wielkim Księciem Następcą tronu dnia 18. b. m. z Darmstadt do Nicey. Cesarz jak słyhać zabawi tam cały tydzień, a potem powróci do Petersburga, Wielki Książę zaś zabawi dłuższy czas przy dostojnej matce swojej, a później pojedzie przez Francję do Anglii.

O handlowo-politycznych stosunkach między Prusami i Austryą podaje *Prov. Corresp.* następujące szczegóły:

„Konferencye obu stronnych posłów w Pradze wydały podstawy traktatu handlowego, który sprowadzić ma bardzo znaczne ułatwienie obrotu między Austryą i związkiem celnym. Obrady między Prusami i Austryą były jednak tylko poufnymi układami; jeżeli istotnie przyjsz ma do traktatu, tedy muszą dopiero teraz rozpocząć się prawdziwe konferencye między Austryą i związkiem celnym, w których powinny brać udział nie tylko Prusy, jako państwo kierujące, ale także graniczące najbliżej z Austryą państwa związku celnego, mianowicie Bawarya i Saxonja. Nad rozpoczęciem takich układów toczą się teraz narady. Przytem jednakże zdaje się Austria żywić nanowo usilne życzenie, ażeby oprócz traktatu handlowego, jaki jedynie może przyjsz teraz do skutku, przygotowane zostało na przyszłość także istotne zjednoczenie się Austrii ze związkiem celnym, jak się to już stało w roku 1853. Nasz rząd sprzeciwia się temu żądaniu, ponieważ zjednoczenie celne uważa za niepodobne, dopokąd Austria nie zmieni zupełnie dotychczasowych zasad swojej polityki handlowej, i ponieważ wydaje się nie stosownem przyjmować do traktatu postanowienia, których rzeczywiste dopełnienie jest na teraz niepodobne. Chociażby przyjęcie takiego artykułu właśnie dla tego niepodobieństwa wykonania nie mogłoby mieć żadnych praktycznych skutków ze szkodą Prus i związku celnego, pokazało się przecież w przeszłości, że do owego przyrzeczenia z r. 1853 wiązały się pewne usiłowania, które chciały tamować swobodny rozwój związku celnego z innych stron, i tym sposobem przynajmniej chwilowe sprowadzały kłopoty. Dlatego uzna to każdy słusznem, iż Prusy mimo wszelkiej związkowo przyjaźnej zyczliwości dla Austrii niechętnie zgadzają się na takie przyrzeczenie w nowym traktacie, jakkolwiek nie przywiązują do niego wcale istotnego życzenia. Zresztą nie podlega wątpliwości, że szczerą spólności, która łączy obadwa rządy w interesie Niemiec, pokona z łatwością także wspomniane trudności, i doprowadzi wkrótce obrady nad korzystnym ile możności traktatem handlowym do pożądanego rezultatu.

Pułki gwardyi Cesarza Franciszka i Cesarza Alexandra obchodzą dziś pięćdziesiątletnią rocznicę swego istnienia. Na tym obchodzie odczytano pismo odręczne najwyższego szefa pierwszego z tych pułków, w którym Jego c. k. Apost. Mość raczył wyrazić najzyczliwszy udział z powodu tego dnia zaszczytnego, nadsetając oraz

9 orderów dla oficerów sztabowych i innych i 20 odznak honorowych dla podoficerów i żołnierzy tego pułku.

Dania.

Kopenhaga, 12. października. (Nadzieja bliskiego zawarcia pokoju. — Spodziewane redukcje. — Wyjazd W. Księcia rosyjskiego. — Rozprawy w radzie państwa.) Prywatna korespondencya do Gazety wiedeńskiej donosi: „Powszechnie oczekują tu bliskiego zawarcia pokoju, i rezultatu jego wyglądają mniej więcej wszystkie koła z rezygnacją. Dnia 9go b. m. miały tu nadzieję depesze i telegramy, zapewne o posiedzeniu konferencyi z 8. b. m., w skutek czego nawet w niedzielę pracowano w ministerstwach, a nazajutrz miała się odbyć tajna rada stanu pod prezydencyą samego Króla, i spodziewano się, że zapadną na niej stanowcze uchwały.

Zaraz po zawarciu pokoju nastąpią tu wielkie redukcje w wielu gałęziach ekonomii politycznej, mianowicie w armii i flocie, a byłe ministerstwa dla Holsztynu Laenburga i Szleswiku zostaną zupełnie zniszczone. Także wspólnie niegdyś instytucje, jako to urzęda celne, poczty itp będą zmniejszone. Zrobiono już początek z komorą celną na Zundzie, gdzie wszyscy urzędnicy poszli w odstawkę lub na pensye, albo też odprawieni zostali z pewną sumą.

Wielki Książę Mikołaj przybył wczoraj w towarzystwie następcy tronu księcia Fryderyka i generał-adjutanta Hegermanna Lindenkrone z Friedensburga osobnym pociągiem i odjechał o godzinie 7mej zwykłym pociągiem do Korsör, a ztamtąd dalej statkiem parowym do Kiel. Tym samym statkiem miał odjechać także kapitan Schüller znówu do Wiednia, wykonawszy swoje polecenia w sprawie uregulowania granicy. Nowa granica przecina rozmaite szleswickie posiadłości, i dlatego potrzebne były rozmaite zamiany gruntów, liczne pomiary, wywłaszczenia itd.

Na wieczornem posiedzeniu wczorajszej rady państwa obradowano nad demokratycznym adresem włościańskim, i odesłano go w końcu do wydziału. Rząd oświadczył, że nie chce wiązać się co do reformy konstytucyi, i że niezmienną ustawą zasadniczą z r. 1849 nie jest już na czasie. Tak izba jak i publiczność gani tak dalece projekt adresu, że można mu z pewnością przepowiedzieć upadek. Wszyscy pragną wolności konstytucyjnej, ale nie takiej, ażeby szarlatani polityczni lub ambitni przywódcy demokracji wpływali na stan rzeczy.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 15. października. (Ogłoszenie od zarządu spraw grecko-unickich przy komisji rządowej spraw wewnętrznych.) *Dzienn. War.* pisze: Najwyższy ukaz z dnia 14. (26.) lipca 1864 roku postanowił niektóre zmiany w przepisach dotyczących kolatorzy kościelnej w parafiach rzymsko-katolickich w Królestwie Polskiem, zmienił tak nazywane kolatorstwo osób prywatnych w parafiach grecko-unickich, uwalniając zarazem kolatorów cerkwi grecko-unickich, tak od obowiązku przykładania się do kosztów na budowę cerkiewne, jakoteż i od współuczestnia w interesach tychże cerkwi, i ustanowił nowy porządek wyboru proboszczów grecko-unickich.

Podług tego porządku, kandydaci na proboszczów grecko-unickich nie będą już otrzymywali od dziedziców dóbr, tak nazwanych prezent na probostwa, lecz mają być wybierani od tych obowiązków przez zarząd spraw grecko-unickich przy komisji rządowej spraw wewnętrznych, z utrzymywanej tamże ogólnej listy kandydatów i będą zatwierdzeni przez władzę dycecyjalną, t. j. będą wprowadzani w posiadanie beneficjów według egzystującego dotąd porządku, otrzymując od biskupów tak nazwaną instytucyą kanoniczną.

Odtąd więc kapłani grecko-unicy obowiązani są udawać się z prośbami bezpośrednio do komisji rządowej spraw wewnętrznych, a zarząd spraw grecko-unickich po rozpoznaniu na zasadzie art. 9go tegoż najwyższego ukazu z dnia 14. (26.) lipca r. b. przedstawionych przez podającego dowodów o jego prowadzeniu się i postępach w naukach, będzie ze swej strony komunikować się w tym przedmiocie z władzą dycecyjalną.

O czem zarząd spraw grecko-unickich ogłasza niniejszem dla wiadomości i zastosowania się wszystkich w ogólności kapłanów grecko-unickich w Królestwie Polskiem.

(Projekt kolei z Warszawy do Brześcia litewskiego.) Do gazety szlaskiej piszą z Warszawy: Projekt kolei z Warszawy do Brześcia litewskiego został w Petersburgu zatwierdzony i przygotowania do budowy mają być już tak dalece poczynione, że będzie mogła rozpocząć się na przyszłą wiosnę. Kronenberg będzie upoważniony, wydawać akcyje aż do wysokości całej sumy około 33.000 rubli sr. na wiorstę, za które gwarantuje rząd 5%. Amortyzacya odbywać się będzie w srebrze, a procenta wyplacane będą w Berlinie, Paryżu i Londynie. Do roku 1869 ma być gotową cała linia. Dla handlu w ogóle będzie ta kolej miała wielkie znaczenie. Jako jedno z głównych jej skutków można przypuszczać, że rosyjska mąka pojawi się na targach. Przy wysokich cenach zboża w r. 1855 nadchodził ten artykuł także na oś, i wynagradzał zbyt wielki wówczas wywóz zboża zład na zachód. Tańszy, łatwiejszy, szybszy i pewniejszy transport koleją uczyni ten dowóz zapewne regularnym nawet przy średnich cenach zboża.

Rosya.

(Częste pożary w Rosyi.) *Norddeutsche Post* mówi o pożarach w Rosyi, iż takowe rozpoczęły się w śród lata, potem stały się coraz rzadsze, w końcu sierpnia wybuchły jednak z nową gwałtownością. Prócz Symbirka pożar zniszczył cały szereg miast w gubernii Samarskiej, Soratowskiej i Orenburskiej. W gubernii Saratowskiej w obwodzie petrowskim 1506 mieszkań chłopskich i sześć dworów szlacheckich stały się łupem pożarów, wsi Koszyno, Barjantino i Danilówka stały się prawie stepem odludnym.

Według zdania władz miejscowych następujące przyczyny wywołały tak wielką liczbę pożarów: 1. ogromne pomnożenie szynków, 2. zwyczaj palenia papierosów własnego wyrobu, który się w ludzie powszechnie rozmnożył; 3. umyślne podpalanie. I tak w obwodzie petrowskim było codziennie kilka pożarów, pomimo straży dniem i nocą czuwającej, i pomimo największej ostrożności mieszkańców. Prócz tego wiele pożarów wybuchło w budynkach weale nie zamieszkałych.

Kronika.

(Pożary.) Z Manasterzysk (w brzeżańskim), donoszą nam, że w pierwszych dniach bieżącego miesiąca zdarzyły się w powiecie tamtejszym dwa wypadki ogniowe, a mianowicie w Bobrownikach zgorzał dom ze stodołą tamtejszego włościanina R., a w Jurtkówce spaliła się stodoła wójta. Pierwszy pożar był przypadkowy, drugi zaś miał powstać przez podłożenie ognia

W nocy z 10. na 11. b. m. pogorzał w Żurawicy w obwodzie przemyskim, tamtejszy włościanin Mateusz Ch.; ogień zniszczył mu dom i stajnię, i zachodzi podejrzenie, że go podpalono.

(Żegluga na dolnym Dunaju.) Według sprawozdania urzędowego o żegludze i handlu w Księstwach Naddunajskich liczba okrętów, które w zeszłym roku przebyły ujście Sulina wynosiła: 2875 okrętów żaglowych z 459.935 beczek, 46 parowców handlowych z 18.914 beczek i 208 parowców pocztowych z 10.413 beczek, ogółem 3099 okrętów z 519.332 beczek. W r. 1862 było 2822 okrętów żaglowych z 403.399 beczek. Na pokładach parowców było o w r. z. o 16.771 beczek więcej. Wartość towarów przywiezionych okrętami austriackimi do Galaczu wynosiła 33.509 zlr; wywieziono towarów za 393.900 zlr.

(Wydawnictwo korespondencyi Napoleona I.) „Monitor“ zamieszcza sprawozdanie księcia Napoleona jako prezesa nowej komisji do wydania korespondencyi Napoleona I. W sprawozdaniu tem książę wyjaśnia system jakiego komisya trzyma się przy wydawnictwie tych listów. Komisya stara się wydać tylko to, co Cesarz byłby sam ogłosił gdyby chciał dać potomności wiadomość o swojej osobie i o swoim systemie. Wzniosły cel, który odnosi się do przyszłości spowodował komisję zataić nie jedno co według jej zdania mogłoby być ważnem dla teraźniejszości. Książę Napoleon użala się w końcu, że z niezliczonej mnogości listów, które Napoleon I. pisał za granicę lub za granicą tak mało przedłożono komisji. Nadto pewną jest rzeczą, że w latach 1814 i 1815 strony interesowane zabrały niektóre dokumenta z francuskiego archiwum państwa. Wysłano za granicę agentów do wyszukania takich papierów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Złoczów, 7. października. W II. połowie z. m. były na targach w obwodzie Złoczowskim następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejscę targu:					
	Olesko	Sasów	Radziechów	Zalösce	Zborów	Złoczów
	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.
walutą austriacką						
Mec pszenicy . . .	2 50	2 60	2 25	2 20	2 25	2 66
„ zyta . . .	1 20	1 15	1 20	1 5	1 .	1 26
„ jęczmienia . . .	1 25	1 .	1 20	1 10	1 .	1 .
„ owsa 75	. 80	. 80	. 80	. 70	. 94
„ hreczki . . .	1 20	1 15	1 20	1 .	. 90	1 26
„ kukurudzy . . .	1 60	2
„ ziemniaków 80	. 45	. 52 84
Cetnar siana . . .	1 .	1 25	1 .	1 30	1 20	1 20
„ wełny
„ nasienia koniczu
Sąg drzewa twardego . . .	4 40	4 .	5 .	7 55	6 .	5 60
„ miękkiego . . .	3 .	2 50	3 50	5 27	5 .	4 50
Funt mięsa wołowego 12	. 11	. 11	. 11	. 10	. 12
Mas okowity 42	. 45	. 28	. 30	. 54

Ostatnia poczta.

Frankfurt, 16. października. Dziennik *Köln. Blätter* (jak wiadomo w sprawach rzymskich dobrze informowany) donosi, że kardynał Antonelli odpowiedział panu Sartiges, iż rząd papieżki co do organizacyi armii będzie działał zupełnie podług własnej woli, a zresztą nie wejdzie nigdy w układy z Piemontem względem przeniesienia części długu państwa. — Minister finansów Ferrari, i szef policyi Matteurci będą na konsystorzu grudniowym mianowani kardynałami.

Paryż, 16. października. Ciało prawodawcze ma się zebrać 15. lutego. — Z Turynu donoszą, że Bognio i Ricci utrzymują stanowczo, iż Napoleon zawarował sobie na pewne wypadki odstąpienie pewnych terytoriów. Król Wiktor Emanuel jest posępny i cierpiący. — Z Rzymu donoszą, że młody izraelita Coeu został w uroczystość św. Michała podług zwyczaju kościelnego ochrzczony, objawiający wprzód samemu Papieżowi swoje postanowienie. Znalaziona w Rzymie statua Herkulesa została już całkowicie wydobytą.

Paryż, 16. października wieczorem. Pan Bismark przyjedzie 20go b. m. do Paryża i zabawi tam dwa dni. — Talleyrand będzie towarzyszył Cesarzowi do Nicey.

Hongkong, 27. sierpnia. W Hutschanie stoi jeszcze silny korpus powstańców, który odparł oblegających szczęśliwymi wycieczkami. — Wiadomości z Japonii z 13. sierpnia donoszą: Gdy poselstwo do księcia Nogato powróciło nie wskazawszy nic, miała sprzymierzona flota opuścić 24go Yokohamę, i pozostawić tylko 2 okręta wojenne. Taikun oświadczył, że jeźliby nastąpił atak, usunie się do Miako.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. października.

Hotel George: PP. Golaszewski Leon, z Targowisk — Łodyński Stan., z Naborzec. — Sękowski Alex., z Wojsławic. — Horodyski Wiktor, z Głęboczeki.

Hotel europejski: Czajkowski Jan, z Sarnik. — Szczepański Kornel, z Czajkowiec.

Hotel angielski: Dobszyński Lud., c. k. podporucz., z Łańcuta.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. października.

PP.: Czernawski St., do Brodów. — Fürth Karol, c. k. pens. podpułk., do Czernowiec. — Zagórski Miecz., do Podburza. — Bal Fr., do Tuligłów. — Łodyński Hieronim, do Milatyna. — Hordyski Wiktor, do Wiednia.

THEATRE.

Dziś teatr niemiecki: „Die lustigen Weiber von Windsor“, komiczno-fantastyczna opera w 3 aktach.

Jutro teatr polski: „Doktor Robin“, komedia w 1 akcie. „Było to pod Wagram“, komedia w 1 akcie ze spiew-

kami, „Natura wilka wyciąga z lasu.“ monodramat wierszem przez W. Syrokomlę. Trzeci gościnny występ pana Jana Królikowskiego artysty teatrów warszawskich.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. października.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaumur., Stopień ciepła według Reaumur., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatra, Stan atmosfery.

Kurs lwowski.

Dnia 17 października

Table with 4 columns: gotówka (zl., c.), towary (zl., c.). Includes items like Dukat holenderski, Dukal cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Poński kurant i pięciozłotówka, Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł., Galicyjskie obligacje indemnizacyjne, 5% Pożyczka narodowa, Akcje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. października.

Table with 2 columns: złr., kr. Includes items like 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcje banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukal pojedynczy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. października.

Large table with multiple columns: Obl. ind., Obl. krajów koronnych, B. Krajów koronnych, etc. Includes various financial instruments and their values.

Large table with multiple columns: Kol. Grac.-Rbd. i Tow., Banku narod., Banku austro-węgierskiego, etc. Includes various bank and railway related data.